

Взимі повітря крижане,
І сонце крижане взимі,
Та діти ось прийшли самі,
Аби розважити мене.

Вони вдають жовнірів крок,
Минаючи кіоск, на мить,
А то — їх зграя пробіжить
Сховатися в густий лісок.

Та ще, як няньку зморить сон
При книзі, крадуться вони
Пускати під фонтан човни,
Де сяє бронзовий Тритон.

Біжать у паніці здаля —
То заведуть піратський бій,
То всі на дерево мерщій
Злізають, де густе гілля.

О дерево! Щоб я був ним,
А діти ці поміж сучків
Раділи в мене, я б розцвів
І взимку цвітом запашним!